

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112212798
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112212798.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava I, IČO 35 787 783, v zastúpení JUDr. Helena Strachotová, so sídlom U. X, XXX XX E., proti odporcovi - R. R., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. s adresou na doručovanie: W. B. XXXX/X, XXX XX W., o zaplatenie 832,96 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/73/2012-53 zo dňa 27.7.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa dňa 10.4.2012 domáhal u súdu zaviazat' odporcu zaplatiť mu sumu 832,96 eur, spolu so zmluvným úrokom vo výške 23,4% ročne zo sumy 709,98 eur od 16.12.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 824,56 eur od 1.3.2011 do zaplatenia a trovy konania.

Vykonaným dokazovaním súd mal nepochybne preukázané, že navrhovateľ s odporcom uzatvorili dňa 20.8.2003 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 6.741 Sk, splácanie úveru dohodli účastníci zmluvy v 10 mesačných splátkach vo výške 749 Sk, RPNM 17,05 a mesačnú úrokovú sadzbu 2,39 %. Úver, ktorý poskytol navrhovateľ odporcovi v sume 6.741 Sk nie je predmetom tohto konania, naopak predmetom konania je pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi titulom úveru, ktorý mal navrhovateľ poskytnúť odporcovi formou úverovej karty s úverovým rámcom 20.000 Sk.

Z vykonaného dokazovania súd ustálil nepochybnú skutočnosť o tom, že 20.8.2003 účastníci konania uzavreli dve zmluvy, jednak individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere, určenú na nákup tovaru - sporáka (tento právny vzťah netvorí predmet konania) a zároveň v rámci dojednávania tohto záväzku odporca podpísal aj zmluvu o úverovej karte, dotýkajúcej sa úplne iného právneho vzťahu.

V zmluve o úverovej karte, ktorá je uvedená v časti C) formulára zmluvy, absentujú povinné náležitosti upravené v § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom nie je uvedený ani súčet týchto platieb, ako aj absentuje výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), teda celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom - všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím

spotrebiteľského úveru. V zmluve nie je uvedená (a to určitým spôsobom) ročná percentuálna miera nákladov (ako povinná náležitosť zmluvy podľa písm. g/ cit. zák. ust.), keďže táto je uvedená len ako príklad, čo súd nepovažoval za určitý a nepochybný prejav vôle zmluvných strán.

Z vyjadrenia samotného odporcu vyplynulo, že začal úverovú kartu využívať, čerpať z nej finančné prostriedky, preto je zmluva o úverovej karte platná. Zákon však sankcionuje veriteľa v prípade, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje povinné náležitosti, stratou zisku z podnikateľskej činnosti, ktorú poskytovaním úverov vykonáva, ktorý zisk predstavuje poplatok spotrebiteľa za poskytnutie úverových prostriedkov v podobe úroku a ďalších poplatkov, a to v ustanovení § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ak ročná percentuálna miera nákladov nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z potvrdenia navrhovateľa zo dňa 30.4.2012 o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade 42617331849100 klienta R. R. vyplynulo, že odporca zaplatil navrhovateľovi celkom sumu 1.583,28 eur. Keďže sa podľa § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 258/2001 Z.z. úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a keďže odporca uhradil navrhovateľovi sumu 1.583,28 eur (47.697,89 Sk), táto suma presahuje hodnotu poskytnutého úverového rámca 20 000 Sk, návrh na zaplatenie sumy 832,96 eur súd vyhodnotil ako nedôvodný. Súd poznamenal, že pokiaľ si navrhovateľ v konaní uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej sumy 832,96 eur titulom uzatvorenej zmluvy o úverovej karte s poskytnutým úverovým rámcom 20.000 Sk a v konaní ďalej preukazoval potvrdením zo dňa 30.4.2012, že na úverový prípad klienta - odporcu R. R. financoval celkom sumu 1.583,28 eur, súd nemal v konaní preukázané, akým titulom navrhovateľ poskytol odporcovi sumu nad rozsah úverového rámca a akým titulom si voči odporcovi takýto nárok uplatňuje.

Rozhodovanie o trovách konania okresný súd vyvodil z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, pretože odporca si náhradu trov neuplatnil.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa a žiadal mu vrátiť vec na nové prejednanie. Odvolateľ vytýkal nesprávne skutkové a právne posúdenie veci.

Navrhovateľ (odvolateľ) rozšíril rozsah a dôvody odvolania podaním u Poštového úradu 21.9.2012, doručené okresnému súdu 26.9.2012 (č.l. 67 spisu). V označenom podaní poukazoval na neporozumenie inštitútu revolvingového úveru, t.j. úveru poskytovaného formou úverového rámca. Súd nemal riešiť otázku neplatnosti úverovej zmluvy, pretože on túto skutočnosť nenapadol. Súd sa mal zaoberať právnym posúdením nároku titulom bezdôvodného obohatenia, skutočnosťou, či došlo k čerpaniu celkovej sumy alebo nie. Ak súd akceptoval potvrdenie o prijatých platbách ako dôkaz o výške plnenia zo strany odporcu, musel tým istým spôsobom vyhodnotiť aj potvrdenie o výške financovania zo strany navrhovateľa. Z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu sumy 1.783,80 eur a sumy 1.583,28 eur, t.j. suma vo výške 200,52 eur, preto mal za to, že súd mu mal priznať nárok aspoň v tejto výške. Domáhal sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že mu bude priznaný nárok na zaplatenie sumy vo výške 200,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 1.3.2011 do zaplatenia.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) potvrdil pre vecnú správnosť podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p.

Krajský súd prioritne poukazuje na to, že bol viazaný rozsahom i dôvodmi podaného odvolania, ktoré navrhovateľ datoval 11.9.2012, podal u poštového úradu 11.9.2012 a doručil okresnému súdu 14.9.2012. V označenom podaní navrhovateľ uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci. Krajský súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania skúmal, či vecné i právne posúdenie súdu prvého stupňa má oporu v zistenom skutkovom stave a v aplikovaných ustanoveniach hmotného práva.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že okresný súd v prejednávanvej veci zistil riadne skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Odvolateľ v odvolaní iba všeobecne vytýkal nesprávne skutkové a právne posúdenie veci. Z tohto dôvodu neprislúchalo odvolaciemu súdu, aby prekročil rozsah a dôvody podaného odvolania (uvedené podanie bolo doručené súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote), keďže odvolateľ už ďalšie konkrétne skutkové okolnosti, prípadne právne, či procesné otázky v odvolaní neuvádzal. Krajský súd, pokiaľ ide o skutkové i právne posúdenie veci, v celom rozsahu sa stotožnil s písomným odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, na ne poukazuje.

V ďalšom podaní doručenom okresnému súdu dňa 26.9.2012 (podané u poštového úradu 21.9.2012), odvolateľ poukazuje na ďalší rozsah a dôvody o ktoré rozšíril pôvodný rozsah odvolania, postupoval takto už po uplynutí odvolacej lehoty.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Navrhovateľovi rozsudok súdu prvého stupňa bol doručený dňa 3.9.2012. Posledný deň odvolacej lehoty pripadol na 18.9.2013 - ide o pracovný deň utorok. To znamená, že vychádzajúc z ustanovenia § 205 ods. 3 O.s.p. navrhovateľ mohol rozšíriť rozsah a dôvody odvolania do 18.9.2013. Takéto podanie, v ktorom rozšíril rozsah i dôvody odvolania podal u poštového úradu 21.9.2013, zásadne po uplynutí odvolacej lehoty a z týchto dôvodov na tie argumentácie, ktoré navrhovateľ uplatňoval v rozšírenom odvolaní už nemohol odvolací súd prihliadať.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách konania, postup súdu prvého stupňa aplikáciou ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je vecne správne.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodoval krajský súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ - neúspešný účastník v odvolacom konaní bol by povinný nahradiť úspešnej procesnej strane - odporcovi trovy tohto odvolacieho konania. Odporca si tieto trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby mu boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy. Z týchto dôvodov krajský súd účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .